

Position med Hensyn til dette Punkt, som det nu er Tilfældet med den nuværende høitærede Minister, saa vilde vi maasse ikke være naaede til den paa flere Punkter høist uheldige Ordning, som nu foreligger. Under alle Omstændigheder maa det anerkjendes, at den nuværende høitærede Minister med stor Klarhed og Bestemthed har udtalt sig om dette Punkt, og jeg tror, at der fra dette Things Side ogsaa vil ydes ham den stærkeste Støtte for at faae disse Bestræbelser fuldestgjorte. Det er jo Noget, som man i og for sig fuldstændig maa anerkjende, at, naar der engang er en særlig Fond, er det dog rimeligt, at de dertil hørende Midler anvendes til de Formaal, der henhøre under denne Fond, og ikke til andre, saaledes som Tilfældet er ved det lærde Skolevesen. Det er jo Alle velkjendt, hvor usselt Lønnede de lærde Skolers Lærere nu ere, i hvor høi Grad der trænges til Forbedring paa dette Punkt, og hvor store Midler der altsaa vil behøves for at fyldestgjøre dette Formaal, et Formaal, til hvilket disse Midler jo netop fra gammel Tid ere samlede og henlagte, og er det saa ikke, naar der er saadanne Udsigter i Vente, fuldkommen rigtigt og naturligt, at man siger: Lad os bevare og gjemme disse Midler til dette Formaal, som saaledes kan ventes at ville kræve dem, og lad os ikke øde dem til andre Formaal, som slet ikke komme denne Fond ved, og som meget godt kunne fyldestgøres ad anden Vej. Derfor er det, at jeg tror, at det meget maa paasjønnes, at den ærede Minister ogsaa har udstrakt sine Bestræbelser til ikke blot Universitetet, men overhovedet de separate Fonds, og endelig engang har søgt at tilveiebringe Klarhed og Orden med Hensyn til dette Punkt. Men særlig maa det jo paasjønnes, at den ærede Minister med Hensyn til Universitetet har taget dette Standpunkt, som Ministeren har taget. Sjør blev jo Finantslovsforslaget forelagt saaledes, at Universitetet skulde oppispe sin Formue, og saa blev der kun senere forlangt en Understøttelse af 50,000 Kr., som ikke vare tilstrækkelige til at dække Underbalancen. Saar har den høitærede Minister samtidigt med at forelægge et Forslag til Lov om Tilveiebringelsen af Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter tillige indtaget det Standpunkt, at, indtil disse Forhandlinger ere endte, og Afgjørelsen af Universitetets endelige Ordning har fundet Sted, skal status quo opretholdes, saaledes at der ikke finder nogen yderligere Formuefortæring Sted. Det forekommer mig at være et naturligt og rigtigt Standpunkt, som ogsaa har vundet Tilslutning hos Mindretallet i det andet Thing, og som jeg ikke skjønner rettere end, at dette Thing ogsaa fuldt ud vil give sin Tilslutning. Saa blev det imidlertid sagt af det ærede Medlem, der sidst talte, det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (N. Rasmussen), at det jo dog var aldeles ligegyldigt, om Universitetet havde sin egen Formue eller ikke. Sa, der er en

Ring, der forundrer mig ved dette Argument. Hvis det nemlig er saa aldeles ligegyldigt, hvorfor lægger man saa saa ihærdig Vægt paa at fortære denne Formue, hvorfor kan man ikke bevare den Tilstand, som nu er, nemlig at Universitetet beholder sin Formue, naar det virkelig er saa aldeles ligegyldigt? Men netop dette, at man saaledes Aar efter Aar ihærdig fortsætter disse Bestræbelser! — ja, jeg skjønner ikke rettere end, at der maa være en Tanke bagved. Hvad det er for en, veed jeg ikke; til Held for Universitetet er denne Ordning dog ialtsald ikke. Men, sagde det ærede Medlem, Universitetet havde jo ikke lidt Skade for en eneste Dre. Nei! men det kunde dog være, at den Tid kom, da Universitetet led Skade. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at der til sine Tider kommer store Krav, som maa stilles fra de videnskabelige Anstalters Side, store, ekstraordinære Krav, som langtfra kunne fyldestgøres ved Hjælp af de almindelige Indtægter. Saaledes kan det ogsaa ventes, at der kommer Krav fra Universitetets Side; der er forelagt Lovforslag om Lønninger m. m. og Forgøvelse af Lærkræfterne, men jeg tør sige, at der vil endnu fra Universitetet komme Krav paa en meget omfattende Udvidelse af det akademiske Apparat. Ved alle andre Universiteter i Verden er der bevilget store Summer netop til dette Diemed. Det er Millioner, der er bevilget til de tydske Universiteter, imedens derimod vort Universitet har maattet hjælpe sig med sine gamle, infskrankede Midler paa dette Omraade. Det er givet, at baade det mathematisk-naturvidenskabelige og det lægevidenskabelige Fakultet, ganske bortset fra de Anstalter, som vi have fælles med polyteknisk Læreaanstalt, ville stille meget betydelige Krav. Er det da nu ikke, naar der er samlet en Formue særlig til dette Diemed, naturligt og rigtigt, at man siger: De Penge, som ligge der, og som ere opbevarede til at fyldestgjøre Universitetsformaalene med, lade vi ligge, indtil disse ekstraordinære Krav komme og melde sig, og naar man saaledes har en Formue at fyldestgjøre dem af, saa er Universitetet stillet ulige heldigere, end naar det skal søge til Statskassen. Men siger man, saa kan man jo ty til Statskassen; dog derved er det at bemærke, at tidligere Tidens Erfaring viser, hvor vanskeligt det er at faae Midler til dette Diemed. Naar vi spørge, hvilke Offre Staten har bragt for Universitetet, og hvornaar den har bragt dem, saa ligger den Tid meget langt tilbage. Det er Frederik den 2den, der har skænket den Formue, som har afgivet Grundlaget for at tilfredsstille baade Universitetets og Kommunitetets Fornødenheder, og Alt, hvad der er skænket siden den Tid, er Ubetydeligheder. Naar det var galt med Universitetet, saa tyede man til Kommunitetet og fik Hjælp derfra f. Ex. 1836 og 1844; de Apparater, hvormed Universitetet er blevet udvidet, Biblioteket o. s. v. ere Allesammen bragte tilveie ved Hjælp af Kommuni-